

1989, 13. září – Sdělení VONS č. 1071 „Životopisy stíhaných slovenských aktivistů“ obsahující životopisy Jána Čarnogurského, Miroslava Kusého, Vladimíra Maňáka, Hany Šolcové-Ponické a Antona Seleckého.¹

JUDr. Ján Čarnogurský, nar. 1. 1. 1944 v Bratislavě v rodině Pavla Čarnogurského, významného slovenského katolického politika. Až do maturity studoval v Bratislavě, právnická studia absolvoval na UK v Praze. Jako advokát působil v Bratislavě až do r. 1981, kdy byl z advokacie vyloučen. Poté pracoval jako podnikový právník až do r. 1987. Od té doby je bez pracovního poměru. Jako právník, ač zbaven možnosti obhajovat ve věcech trestních, zastupoval v minulých letech řadu lidí pracovní nebo jinak persekovaných. Ján Čarnogurský je členem Čs. helsinského výboru a Iniciativy sociální obrany, kterou zastupuje v nedávno založené Skupině pro svobodu cestování. Je jedním ze tří československých mluvčích Polsko-čs. solidarity a podílí se na práci Charty 77 a kolektivu jejích mluvčích. Patří k zakladatelům Hnutí za občanskou svobodu a je členem jeho koordinačního výboru. Je rovněž vydavatelem samizdatového časopisu Bratislavské listy. Všeobecně je uznáván jako jeden z vedoucích aktivistů slovenského katolického života. Ján Čarnogurský patří po léta mezi nejaktivnější spolupracovníky našeho výboru. Je ženatý a má čtyři děti ve věku od 10 do 18 let.

Bydlí v ul. Karola Adlera 10, 841 02 Bratislava. Manželka se jmenuje inž. Marta Čarnogurská. Adresa do vazby je: J. Č., nar. 1. 1. 1944, Ústav pre výkon väzby PS 1077, Záhradnícka 10, 811 07 Bratislava.

Prof. PhDr. Miroslav Kusý, CSc., nar. 1. 12. 1931 v Bratislavě. Vystudoval Filosofickou fakultu UK v Praze a po třech letech interní aspirantury v Praze přešel do Bratislavy na Filosofickou fakultu University Komenského, kde působil až do r. 1970, postupně jako asistent, docent a profesor, zaměřený na oblast gnoseologie a později politologie. Koncem roku 1968 zastával krátce funkci

vedoucího ideologického oddělení ÚV KSS. V roce 1970 byl vyloučen ze strany. Po podepsání Charty 77 byl rok bez práce a další čtyři roky pomocným dělníkem. Později pracoval jako dokumentační pracovník a nakonec jako sociolog. Napsal 13 monografií a velké množství studií a článků. Patří k významným slovenským signatářům Charty 77, je činný v Čs. helsinském výboru a v Hnutí za občanskou svobodu. Je také členem redakční rady Lidových novin. Je ženatý, má dvě dcery 13 a 18 let. Bydlí v ul. Slowackého 21, 821 04 Bratislava. Manželka se jmenuje PhDr. Jolana Kusá. Adresa do vazby: jako u J. Čarnogurského.

Hana Šolcová-Ponická, nar. 15. 7. 1922 ve vsi Halič u Lučence. Po maturitě absolvovala 10 semestrů lékařské fakulty, ale studium nedokončila. Pracovala jako redaktorka, spisovatelka a překladatelka. Od r. 1965 byla členkou Svazu slovenských spisovatelů, odkud byla v roce 1977 vyloučena, protože se po vzniku Charty 77 zastala pronásledovaných českých a slovenských spisovatelů, ač sama Chartu 77 nepodepsala.² Nyní je v důchodu. Je členkou Hnutí za občanskou svobodu. Je evangelička, vychovala tři děti, nyní již dospělé. Je vdova. Bydlí v ul. Čičerinova 10, 851 01 Bratislava, v létě v Lukavci č. 1, okr. Zvolen.

Anton Selecký, nar. 17. 6. 1950 v Trenčíně. Absolvoval stavební průmyslovku a později tři roky přírodovědecké fakulty v oboru geologie. Pracoval jako asistent režie v televizi a jako programový pracovník mládežnického klubu. Publikoval reportáže, povídky a črty. Od r. 1977 pracuje jako technik v Geologickém ústavu. V roce 1980 byl odsouzen k deseti měsícům odnětí svobody nepodmíněně za pomoc při nelegálním opuštění republiky. Po sedmi měsících byl podmíněně propuštěn. V posledních letech patří k předním katolickým aktivistům a bojuje proti porušování práv věřících a katolické církve na Slovensku. Je členem Hnutí za občanskou svobodu, Je ženatý, má tři děti ve věku 2,5 – 7 let, nejmladší dcera je zdravotně postižená. Bydlí v ul. Belinského 24, 851 01 Bratislava.

Doc. MUDr. Vladimír Maňák, nar. 11. 2. 1923 v Popradu. Po maturitě v Kežmarku vystudoval lékařskou fakultu v Bratislavě. Pracoval jako samostatný vědecký pracovník v Slovenské akademii

věd. Vědecké práce publikoval i v zahraničí. Od r. 1963 publikoval v bratislavské Pravdě a v týdeníku Kultúrny život. Po vyloučení z KSČ v r. 1970 střídal zaměstnání, např. pracoval jako balič, ale i hygienik. Nyní je v důchodu. Za války se aktivně účastnil protifašistického odboje. Je členem Hnutí za občanskou svobodu. Je rozvedený, má tři děti. Bydlí v ul. Šmeralova 24, 810 00 Bratislava.

Informace o Chartě 77, r. 12, 1989, č. 17, s. 7–8.

POZNÁMKY

- ¹ K případu Jána Čarnogurského a spol. viz dále sdělení VONS č. 1057, 1088, 1107 a 1116, dokumenty č. 1061, 1092, 1111 a 1120. Kauzou se zabýval Juraj Marušiak ve studii „Bratislavská pětka“ in: BYSTRICKÝ, Valerián – ROGULOVÁ, Jaroslava a kol.: *Storočie procesov. Súdny, politika a spoločnosť v moderných dejinách Slovenska*, Bratislava 2013, s. 241–258. Informace o disidentském hnutí na Slovensku včetně zmíněného případu viz dále mj. in: KMEŤ, Norbert: *Opozícia a hnutie odporu na Slovensku 1968–1989*, in: Petr Blažek (ed.): *Opozice a odpor proti komunistickému režimu v Československu 1968–1989*, Praha 2005, s. 41–53.
- ² V obžalobě městského prokurátora v Bratislavě JUDr. Jána Javorčíka ve věci J. Čarnogurského a spol. podané 9. 10. 1989 byla Šolcová-Ponická nicméně označena za signatářku Charty 77. Obžaloba je uložena in: LP, Sb. VONS, inv. č. 58, sign. I/2, kart. 17.